

תת"ע 1147/05/22 - מדינת ישראל נגד אאוס אבו פרח

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1147-05-22 מדינת ישראל נ' אבו פרח
תיק חיצוני: 10251848528

בפני **כבוד השופט סגל דבורי**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **אאוס אבו פרח**

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן כנגד המבקש ביום 16.5.22, בהעדרו, בגין עבירת נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, אירוע מיום 21.1.22.
2. הזמנה לדין נשלחה למבקש כדין וחזרה בציון "לא נדרש" ועל כן נשפט, כאמור, בהעדרו. המבקש נדון לעונש פסילה בפועל למשך 30 יום, פסילה מותנית למשך 3 חודשים ל 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
3. ביום 28.9.22, בחלוף 4 חודשים בקירוב, הוגשה בקשה זו. נטען כי העדר ההתייבבות נבע מ"טעות משרדית" במשרד בא כח המבקש אשר בעטייה נשכח קיומו של הדיון. נטען כי מסיבה זו, רשלנות גרידא, ייגרם למבקש עיוות דין.
4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה נחה דעתי כי דינה להידחות.
5. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר.

אמנם נקבע כי "אם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייבבות נבעה מרשלנות גרידא" אך "טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של

עמוד 1

פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו'). הבקשה נעדרת תצהיר מטעם בא כח המבקש המאשר הנטען בה.

6. סיבה נוספת לא מוסברת הינה סוגיית השיהוי הניכר שחלף ממועד מתן פסק הדין ועד למועד הגשת הבקשה. עסקינן בפסק דין מאמצע חודש מאי 2022 ואילו אין הסבר להגשת הבקשה בסוף חודש ספטמבר 2022. מדובר בשיהוי לא מבוטל ולא מוסבר.

7. לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות הנסיבות האמורות ועל כן אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.